

Μεγαλοπρεπής η γιορτή του Αγίου Ιωάννη του Χοζεβίτη στο Βουκουρέστι

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ρουμανίας](#)

Πανηγυρική Θεία Λειτουργία επί τη εορτή του Αγίου Ιωάννη του Χοζεβίτη από το Νεάμτ της Ρουμανίας, η μνήμη του οποίου τιμάται στις 5 Αυγούστου, τελέστηκε χθες στο Παρεκκλήσιο του Εθνικού Καθεδρικού Ναού στο Βουκουρέστι από τον βοηθό του Πατριάρχη, Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Πλοεστίου κ. Βαρλαάμ.

Επιμέλεια: Ευγενία Δίτσα

Οι πιστοί είχαν από την Τετάρτη την ευκαιρία να [προσκυνήσουν ιερά λείψανα του Αγίου \(+5 Αυγούστου 1960\) και ένα πετραχήλι](#) του τόσο στον ιστορικό Πατριαρχικό Καθεδρικό Ναό όσο και στο Παρεκκλήσι του Καθεδρικού Ναού της Σωτηρίας του Έθνους.

Στο κήρυγμά του ο Θεοφιλέστατος παρουσίασε πτυχές του βίου του αγίου και τόνισε ότι «δεν έχουμε καμία δικαιολογία να μην φροντίζουμε για την πνευματική μας ανάπτυξη».

«Ο Άγιος Ιωάννης έζησε τον 20ο αιώνα, όταν ήταν γνωστή η πυρηνική ενέργεια. Έζησε σε μια εποχή που ο κόσμος ετοιμαζόταν να πάει στο διάστημα, να περπατήσει στο φεγγάρι, κι όμως αυτός, που από την παιδική του ηλικία ποθούσε τον Θεό, καλλιεργώντας την προσευχή και τον αγώνα, αναζητώντας την ειρήνη

και την αγιότητα, χωρίς την οποία κανείς δεν βλέπει τον Κύριο, όπως μας διδάσκει ο Άγιος Απόστολος Παύλος στην προς Εβραίους Επιστολή, αγίασε τη ζωή του εκ της νεότητός του».

Εκοιμήθη σε ηλικία 47 ετών, σε μια ηλικία που οι περισσότεροι από εμάς δεν σκεφτόμαστε καν τον Θεό, τον θάνατο ή να κάνουμε κάτι, για να διορθώσουμε τα λάθη που κάναμε. Ο Άγιος Ιωάννης, σε ηλικία 47 ετών, είχε διανύσει μεγάλο δρόμο μετανοίας, δακρύων, προσευχής και διαλογισμού σε σχέση με τον λόγο του Θεού, που είναι πνεύμα και ζωή».

«Γι' αυτό η μνήμη του αποτελεί ενθάρρυνση για εμάς, καθώς ούτε η νεωτερικότητα, ούτε η τεχνολογία, ούτε η πολυτάραχη ζωή αυτής της εποχής αποτελούν δικαιολογίες, για να μην φροντίζουμε την πνευματική μας ανάπτυξη, να μην αφιερώνουμε χρόνο στην προσευχή, στην εκκλησία, στην εξομολόγηση, να μην διαβάζουμε τον λόγο του Θεού, αναλογιζόμενοι τα λόγια των αγίων, που διέσχισαν θριαμβευτικά αυτόν τον δρόμο του αγιασμού και της θέωσης».

Οι συνθήκες στις οποίες έζησε ο Άγιος Ιωάννης, πρώτα σε μια σπηλιά στην έρημο του Ιορδάνη, αργότερα στη σπηλιά της Αγίας Άννας στην έρημο Χοζέβα, δεν αποτέλεσαν εμπόδια στον αγιασμό της ζωής του.

Μαθαίνοντας αυτές τις συνθήκες συνειδητοποιούμε πόσο σκληρός ήταν ο πνευματικός του αγώνας για την αγιότητα», επεσήμανε ο Επίσκοπος.

«Πρέπει να αγωνιστούμε στην κοινωνία, στην οικογένεια... Έχουμε, όμως, έχουμε αρκετά μέσα για να το κάνουμε αυτό, μέσα που μας δίνει ο Χριστός, η Εκκλησία Του... Καλλιεργώντας τα, μπορούμε κι εμείς να φτάσουμε στην ειρήνη και την αγιότητα, που θα μας δώσει το δικαίωμα να Τον δούμε τον Κύριο ως οι τρεις μαθητές: ο Πέτρος, ο Ιωάννης και ο Ιάκωβος, που Τον είδαν πριν από 2.000 χρόνια, όταν το πρόσωπο του Ιησού έλαμψε ως ήλιος και τα ρούχα Του έγιναν λευκά σαν φως».

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Βαρλαάμ προσευχήθηκε στον Θεό «να μας αξιώσει να μετέχουμε στα δώρα με τα οποία ανταμείφθηκε ο Άγιος Ιωάννης ο Χοζεβίτης από αυτόν τον κόσμο».

πρωτάτου
γήσει στο

Πηγή κειμένου και φωτογραφιών: basilica.ro